

SZARVAS

és Vidéke

XXIII. évfolyam 45. szám

ÖNKORMÁNYZATI HETILAP

2008. november 6.

Nem elég a jóra vágni...

Az Ötmetőért Alapítvány Kuratóriuma november 3-án tartotta a gimnázium régi tanárainak emlékét őrző emlékhely megnyitójának ünnepségét. A kialakítandó emlékhely – tervezői és szervezői *Képenyes György* és *dr. Bakos Jánosné – Vajda Péter* sírja köré szerve-

mokra című versének gondolataihoz fűzte. Olyan biztató szavakra van most szükségünk, mint amilyeneket Váci Mihály költészete tartalmaz. A világ válságjelenségei felerősödve (felerősítve) érkeznek az emberekhez, és ez nem jó – mondta. Mert a világ szép, mert élni

amely mégis termővé teszi a természetlenné tünő homokot. Az emberi társadalmat sem rendkívüli emberek cselekedetei, hanem a munkás többség teszi jobbá.

Megemlékezett a közelben nyugvó, a mai ember számára ismeretlen, egykori tanárokról,

Váci Mihály szavaival üzent a mai kor emberének:

Nem elég a jóra vágni:

A jót akarni kell!

És nem elég akarni:

De tenni, tenni kell!

Ezt követően *Horváth Z. Olivér* lelkész a 112. zsoltár tíz tételét idézte arról, mi-

zódik majd. Első lépésként *Lányi Gusztávnak*, a gimnázium egykori tanárának síremlékét szabadították ki a bozótosból, és állították helyre születésének 185. évfordulóján. E területen helyezik majd el a temető különböző pontjain található, már lejárt határidejű tanársírok fejfáit, sírköveit is.

Az ünnepségen résztvevők képviselték a város lakosságát: az 5. évfolyamos gimnazistáktól a nyugdíjasokig minden korosztály képviseltette magát. *Képenyes György*, az Alapítvány kuratóriumának elnöke köszöntötte a megjelenteket, és beszélt munkájukról. Az emlékműsört a gimnazisták adták: a kamarakórust (vezette *dr. Lengyel Albertné*) szavalt követte (*Kutas Virág*), az emlékezést trombitaszóval zárta (*Iváncsó Vilmos*).

Dr. Kutas Ferenc ünnepi beszédét *Váci Mihály Eső* a ho-

jó. Hasznosan, alkotva kell élni. Az egyes ember munkájának eredménye alig észlelhető, mint a homokra hulló eső,

akik többségükben tudós emberek voltak, hiszen a hajdani főgimnáziumoknak a mai főiskoláknak megfelelő rangjuk volt. De ez a tudás nem párosult mindig jó pedagógiai érzéssel, azaz: esendő emberek voltak ők is.

lyen a „jó ember”; méltatta az Ötmetőért Alapítvány munkáját, és Isten áldását kérte rá.

Befejezésül a résztvevők az emlékezés virágait és méceit helyezték el *Lányi Gusztáv* síremlékénél.

Helybenjárás

Tanácskozáásra hívta meg november 4-re az egyházközségek és néhány civil szervezet képviselőit a Polgármesteri Hivatal osztályvezetője. A cél nemes: „*Szarvas Város Képviselő-testülete tisztelettel adózik a történelmi sírokban eltemetett hősöknek, a város nagyjainak. Méltó módon kívánja e nyughelyek kezelését elláttatni azokkal, akik erre hajlandóságot mutatnak. (...) Tisztelettel kérem Önt/Önöket, hogy a témával kapcsolatos észrevételét,*

véleményét ezen a megbeszélésen tájékoztassák fel, hogy a további intézkedéseket megtehessek.”

A tanácskozáson meglehetősen nagy volt a tanácstalanság. A Hivatal megbízottja a bevezető szavak után – úgy tűnt, váratlanul – átadta a szót a Történelmi Emlékút Alapítvány elnökének, aki meglepetésében hamarosan a jelenlévőket szólította fel megszólalásra. Rövidesen kiderült, hogy még az is tisztázatlan, mely sírok tartoznak ebbe a körbe.

(folytatás a 3. oldalon)